

USNESENÍ

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Tihelkovou ve věci

žalobce: **J. K.**, narozený XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Marianem Babicem
sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **M. K.**, narozený XXX
bytem XXX

o: ochranu rušené držby podle § 176 a násl. o. s. ř.

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení držby žalobcova práva na odběr vody z vodovodní přípojky nacházející se na pozemku p. č. St. XXX v katastrálním území XXX.
- II. Žalovaný je povinen obnovit dodávku vody na pozemek p. č. St. XXX z vodovodní přípojky nacházející se na pozemku p. č. St. XXX, to vše v katastrálním území XXX.
- III. Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 2.000 Kč na účet Okresního soudu v Bruntále č. účtu: 3703-429771/0710, VS: 1811027320, a to do 3 dnů od právní moci usnesení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 7.626,50 Kč, k rukám Mgr. Mariana Babice, advokáta sídlem Nákladní 3002/2, Opava, a to do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Okresního soudu v Bruntále dne 4. 12. 2020 se žalobce domáhal ochrany rušené držby ve smyslu ustanovení § 176 a násl. občanského soudního řádu, kterou zdůvodnil tím, že je vlastníkem pozemku p. č. St. XXX, jehož součástí je budova č. p. XXX, která slouží k výrobě a stáčení medu. Od roku 2012 do 9. 11. 2020 byla dodávka vody do této budovy zajištěna vodovodní přípojkou nacházející se na pozemku p. č. St. XXX, jehož součástí je budova č. p. XXX, jejichž vlastníkem je od letošního roku žalovaný. Tento stav zde byl od roku 2012, kdy oba pozemky tvořily součást jednoho areálu a přípojka byla zřízena jako tzv. sdružená, sloužící oběma budovám. Dne 9. 11. 2020 kolem 8:00 hod. zastavil žalovaný přívod vody do budovy žalobce, čímž žalobci zkomplikoval provoz jeho podniku. Uvedenou skutečnost žalobce neprodleně oznámil jak provozovateli vodovodu, tak PČR, neboť mezi účastníky je i u zdejšího soudu vedeno několik řízení a také trestní řízení proti žalovanému. Žalobce vyzval žalovaného k obnovení přívodu vody dopisem ze dne 25. 11. 2020, na který však žalovaný telefonicky reagoval tak, že přívod neobnoví, neboť jde tzv. o černý odběr. Žalobce však od roku 2012 držel právo odebírat vodu z vodovodní přípojky pro účely potravinářského provozu a jednáním ze dne 9. 11. 2020 žalovaný svévolně žalobci v tomto odběru zabránil, čímž porušil právo žalobce z držby jeho práva na odběr vody.
2. Žalobce k návrhu doložil výpis z katastru nemovitostí, z něhož vyplývá, že je vlastníkem pozemku p. č. St. XXX - zastavěná plocha a nádvoří o výměře XXX m², jehož součástí je

zemědělská stavba č. p. XXX, to vše ve XXX. Žalovaný je naopak vlastníkem pozemku p. č. St. XXX - zastavěná plocha a nádvoří o výměře XXX m², jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. XXX. Z katastrální mapy je zjevné, že se jedná o téměř sousedící pozemky, když na hranici obou pozemků je úzký pruh pozemku p. č. XXX. Dle dokumentace pro stavební řízení, konkrétně dle technické zprávy, včetně dodatku z dubna 2012, která byla schválena Městským úřadem v Bruntále, odborem výstavby a územního plánování dne 28. 8. 2012, měl být projektovaný objekt skladu medu napojen na stávající obecní veřejný rozvod pitné vody nacházející u státní silnice č. XXX a z tohoto řádu je napojen stávající objekt kanceláří a skladu č. p. XXX. Z tohoto objektu pak měla být provedena nová přípojka pitné vody v délce 12 m dle přiloženého nákresu. Z tohoto nákresu je zjevné umístění stavby č. p. XXX i skladu medu a také místo, kde je umístěna domovní přípojka pitné vody, jakož i elektřiny a zřetelná je také stávající přípojka vody pro daný objekt. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti XXX „v likvidaci“ vyplývá, že jednatelem této společnosti je otec účastníků, který je současně likvidátorem společnosti, když společnost byla zrušena usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2019, č. j. 15 Cm 318/2018-9. Kupní smlouvou a smlouvou o advokátní úschově ze dne 31. 3. 2020 prodala společnost XXX „v likvidaci“ žalovanému pozemek p. č. St. XXX, jehož součástí je budova č. p. XXX v katastrálním území XXX žalovanému za kupní cenu 1.132.000 Kč. Žalobce podal dne 9. 11. 2020 trestní oznámení u obvodního oddělení PČR Bruntál na neznámého pachatele z důvodu přerušení dodávky vody, k níž mělo dojít dne 9. 11. 2020, o čemž se dozvěděl od své manželky, potažmo kolegyně H.. V rámci podaného trestního oznámení žalobce uvedl, že má podezření na svého bratra, na jehož jméno je oficiálně veden vodovodní řád a že tímto způsobem mu dělá schválnosti. Mezi sourozenci je několik sporů, nebylo žádným způsobem řešeno vyrovnání se z prodeje nemovitostí ani řešeno připojení budov. Podnět byl postoupen správním orgánům k projednání. Téhož dne žalobce oznámil dodavateli vody přerušení dodávky vody u své sdružené přípojky. V neposlední řadě žalobce doložil obžalobu Okresního státního zastupitelství v Bruntále proti žalovanému M. K. pro přečin poškozování cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl žalovaný dopustit dne 7. 6. 2019 způsobem popsaným ve skutkové větě obžaloby. O této obžalobě nebylo ani nepravomocně rozhodnuto.

3. **Podle ustanovení § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit.** Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.
4. **Podle ustanovení § 177 odst. 1 občanského soudního řádu,** domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.
5. **Podle ustanovení § 178 občanského soudního řádu** se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.
6. Úvodem soud považuje za vhodné připomenout, že institut ochrany rušené držby je institutem částečně navazujícím na ochranu pokojného stavu tak, jak jej předvíдалo ustanovení § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku. Jedná o „hybridní“ předběžné opatření, jehož smyslem je rozhodnout rychle, nejpozději ve lhůtě 15 dnů, resp. 30 dnů, bez povinnosti zaplatit jistotu a navíc s přenesením následné aktivity na žalovaného – údajného rušitele, přičemž rozhodnutí vydané v tomto řízení, nemusí být pouze dočasné. Žaloba z rušené držby je žalobou, která směřuje pouze k ochraně poslední stavbu držby a k jeho navrácení. Nejedná se tedy o žalobu o právu, kterou by se žalobce domáhal petitorní ochrany, nýbrž o žalobu o faktickém stavu, jíž se žalobce domáhala posesorní ochrany. V důsledku toho může být žalobci posesorní ochrana poskytnuta i tam, kde je zjevné, že mu žádné subjektivní právo nepřísluší a že tedy např. držbu vlastnického práva vykonává jako nevládník. Soud proto také není oprávněn zkoumat právní otázky, nýbrž se jen omezí na zjištění skutkového stavu. Soud tak není oprávněn zkoumat, zda se jedná o držbu řádnou, poctivou a pravou, ale takto chráněna může být i držba nepravá, nepoctivá a neřádná.

7. Držba představuje faktické ovládní věci hmotné či nehmotné v úmyslu mít ji u sebe. Faktickým ovládním není jen přímé fyzické ovládní věci, ale jde o takový stav věci, který se podle obecných názorů a zkušeností jeví jako moc, „panství“ nad věcí. Při držbě jde o stav, který může být obsahem práva. Jednání, které nemůže být předmětem práva, nemůže být předmětem držby. Již historicky se rozlišovalo několik skutkových podstat držby, když šlo zejména o držbu vlastní či o držbu cizí, dále se rozlišovala držba opírající se o právní důvod a držba, která se o takový důvod neopírala. Ochrana držby je pak poskytována všem právům, která mohou být předmětem držby. Jedná se zejména o právo vlastnické, služebnosti, práva k opětujícím se plněním. Rušením držby je pak každé omezování držitele ve výkonu držení práva s výjimkou vypuzení z držby. Rušení musí mít základ v lidském chování bez ohledu na zavinění. Mezi rušení patří například odepření přístupu k držení pozemku, uzavření vodovodu majitelem domu, zatarasení cesty poraženými stromy, vstup, chůze a jízda po cizím pozemku, rozšiřování práva cesty, stavba na cizím pozemku, nátěr cizí zdi, rozšiřování držby práva přes dosavadní míru a celá řada dalších jednání. Svémocným rušením se pak rozumí takový zásah do držby s výjimkou zásahu dovoleného právem.
8. Z tvrzení žalobce a z jím předložených důkazů jednoznačně vyplynulo, že od roku 2012 byl u nemovitostí tvořících původně společný areál nastolen faktický stav, v rámci kterého byla zřízena tzv. sdružená přípojka vody, která sloužila dvěma nemovitostem umístěným na dvou různých pozemcích. Tento stav takto trval až do listopadu 2020, kdy došlo k přerušení dodávky vody ze strany žalovaného, jak vyplývá z předložené fotografie. Byť je zjevné a žalobce ani nepopírá, že nemá uzavřenou smlouvu s dodavatelem vody, je nepochybné, že mu náleželo právo držby k odběru vody z takto společně zřízené vodovodní přípojky, a tento v zásadě pokojný stav byl narušen svémocným zásahem ze strany žalovaného, když jeho jednání nelze nijak aprobovat a není právem povolené. Nejedná se o tzv. černý odběr, jak tvrdí údajně žalovaný.
9. Soud tak v dané věci dospěl k závěru, že byly splněny všechny podmínky pro vyhovění žaloby, když byl prokázán dlouhodobě trvající stav, kdy po dobu minimálně 7 let žalobce bez jakékoliv písemné dohody, pouze na základě dřívější ústní dohody, příp. i bez ní, odebíral vodu z této vodovodní přípojky, a kdy žalovaný svým jednáním tento stav zvrátil a zamezil tomuto právu žalobce na držbu tohoto práva spočívajícího v právu na odběr vody. Je nepochybné, že se jedná o rušební čin, kterým se historicky rozumí i mimo jiné uzavření vodovodu majitelem domu. Současně je splněna i poslední podmínka v podobě dodržení lhůty k podání žaloby z rušené držby, když k rušení držby došlo dne 9. 11. 2020 a žaloba byla podána dne 4. 12. 2020, tedy v zákonem požadované 6 týdenní lhůtě.
10. S ohledem na výše uvedené soud žalobě v plném rozsahu vyhověl a žalovanému stanovil povinnost zdržet se rušení držby žalobcova práva na odběr vody z vodovodní přípojky nacházející se na pozemku v jeho vlastnictví a současně stanovil povinnost obnovit dodávku vody z této vodovodní přípojky na pozemek žalobce.
11. Na řízení na ochranu rušené držby se vztahuje poplatková povinnost, přičemž výši poplatku stanovuje položka 4 odst. 1 písm. c) Sazebníku v částce 2.000 Kč, protože předmětem řízení není nemovitost ani obchodní závod. Poplatková povinnost vzniká dle názoru soudu s ohledem na požadavek rychlosti řízení uložením povinnosti zaplatit poplatek postupek předvídaným ustanovením § 4 odst. 1 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb. Současně nejsou splněny podmínky pro přechod poplatkové povinnosti na žalovaného ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 citovaného zákona. S ohledem na výše uvedené soud proto zavázal žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 2.000 Kč, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci usnesení dle § 7 odst. 1 téhož zákona.
12. O nákladech účastníků soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 občanského soudního řádu a právo na náhradu nákladů řízení přiznal ve věci úspěšnému žalobci, jehož náklady jsou tvořeny soudním poplatkem ve výši 2.000 Kč, který je povinen zaplatit soudu a odměnou za právní služby za 2 a půl úkonu právních služeb po 1.500 Kč (převzetí věci, jednoduchá výzva, sepsání žaloby),

dále za tři náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu a alikvótní část DPH. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH, náleží mu i alikvótní část 21% DPH ve výši 976,50 Kč. Náklady řízení celkem činí 7.626,50 Kč. Podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř., jsou náklady splatné k rukám právního zástupce žalobce. O lhůtě k plnění soud rozhodl dle § 160 odst. 1 občanského soudního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, dvojmo ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu toto rozhodnutí ukládá, může se oprávněný domáhat podaným návrhem u soudu výkonu tohoto rozhodnutí.

Bruntál 11. prosince 2020

Mgr. Jana Tihelková v. r.
samosoudkyně